

Posudek oponenta bakalářské práce

Ivona Hronková: Senioři očima mládeže

Oponent: Tomáš Samek, M.A.

Bakalářská práce Ivony Hronkové se ptá na fenomén ageismu českých středoškoláků vůči starým lidem. Odpověď hledá pomocí metodologie, kterou autorka označuje za kvalitativní a která tkví v tom, že s deseti vybranými informátory vede polostrukturované rozhovory, které nahrává, přepisuje a analyzuje. Potíž je v tom, co se u našich studentů objevuje často: jestliže na vstupu se kloní ke kvalitativní metodě (polostrukturovaný rozhovor), výsledky takto získané zpracovává často způsobem, jako by šlo o statistické šetření, a tedy výzkum kvantitativní: uvádí kolik respondentů spíše volilo kladné nebo záporné hodnocení určitého námětu nadhozeného v autorčině otázce: to při takto malém vzorku působí poněkud podivně. Slovo *respondent* je navíc v kvalitativním výzkumu, k němuž se autorka explicitně hlásí, nevhodné, neboť se má používat právě v kvantitativních šetřeních.

Jestliže se autorka rozhodla pro kvalitativní cestu a jasně to deklaruje, pak se jí má držet od začátku do konce: není dost dobře možné přistoupit k terénu jakoby kvalitativně, ale pak ho vyhodnocovat – přinejmenším v některých pasážích – kvantitativně. Žel s touto nevyjasněností se setkáváme často. To je jedna z nejvýraznějších výhrad k předkládané práci: není v ní ani náznak zúčastněného pozorování, což považuji za škodu o to větší, že autorka vykazuje vzhledem ke svému věku vysokou míru empatie vůči fenoménu stárnutí: tato deviza se však kvůli zvolenému metodologickému přístupu z práce téměř vytrácí a není zúročena: velká škoda.

Práce je totiž v mnoha ostatních nadhledech vskutku nadprůměrná jak svou přehlednou strukturou, tak jazykově, formálně, graficky i schopností logicky spojovat heterogenní odborné texty a neztrácet se v nich. Platí to i pro objem zpracované odborné literatury, který je na bakalářském stupni nadprůměrný a hodný ocenění.

Ovšem je-li struktura textu přehledná, neznamená to, že je co do obsahu proporčně vyvážená. První část práce je spíše souborem eklektických výpisků a kompilací různých zdrojů, nicméně kompilací relativně zdařilou, konzistentní. Tato

teoretická část ovšem zabírá víc než polovinu rozsahu stati, což není adekvátní: k vlastnímu výzkum se autorka dostává až na straně 28 svého něco málo přes čtyřicet stran čítajícího textu. Třebaže autorčiny výpisky z odborné literatury jsou na mnoha místech relevantní a neodbíhají, jako je tomu u mnoha jiných studentů, od daného tématu, považuji za problematické, že těchto prvních šest kapitol práce není těsněji propojeno s tím, co autorka zjistila v terénu. Mezi teorií a výzkumem tak je jasná dělicí čára, která odděluje první, rozsáhlejší část práce od části druhé.

Kdyby se studentce podařilo integrovat teoretické poznatky přímo do své analýzy terénního výzkumu a kdyby zároveň s touto analýzou začala ve stati dříve, práce by mohla aspirovat na lepší ohodnocení. Neboť vzdor všem uvedeným nedostatkům je v rámci naší katedry nadprůměrná. Takto ovšem **práci nemohu ohodnotit známkou lepší než velmi dobře**, byť je to dvojka pěkná. K tomu, aby se stala výbornou, by potřebovala odstranit přinejmenším dva zmíněné nedostatky: nepropojení teorie s analýzou terénu a místy inkoherentní metodologický postup.

Nutno podotknout, že obecně bych nenamítal nic ani proti textu, který by měl tak rozsáhlou teoretickou komponentu – ovšem jen za předpokladu, jenž je na bakalářském stupni studia splnitelný jen velmi obtížně: totiž že by byla vskutku teoreticky inovativní a přinášela původní teoretické náhledy, které samy o sobě stojí za pozornost. Avšak pouhá zdařilá kompilace odborné literatury neprovázaná přímo s tím, co autorka zjistila od informátorů, takový předpoklad nesplňuje.

V Praze 1. 5. 2015